

[Margrete Auken]

ikke ved, hvad IUCN er – for nogen tid siden tog initiativ til, et samarbejde med de lokale grupper i Nicaragua om at kortlægge skovenes betydning, både som miljø og som ressource i det pågældende område. Efter at man nøje havde fået miljøbeskrevet, hvordan skovene, der skal holde på vandet, beskytte mod erosion og give læ, tog sig ud, gav man anvisning på, hvilken slags udnyttelse området kunne tåle. Derpå indkaldte man de direktører, der stod for virksomhederne i de områder, hvor det her var på tale, og sammen med dem aftalte man så, hvordan man kunne investere, så man virkelig kunne sikre det, som Brundtland-kommissionen kalder en bæredygtig udvikling.

Det er et virkelig godt projekt, og jeg synes, at det er den slags, vi skal interessere os meget for. Vi skal interessere os for: hvorfor kan det lade sig gøre i sådan et område, hvordan kan vi overtage ideerne derfra og komme videre med det? Og så kostede det altså 30.000 dollars, så om ikke andet kan forjætte ved det, så er det altså meget billigt.

Jeg vil anbefale ministeren at sætte sig ind i det projekt og give det videre til Danida, så de kan se, hvor godt det kan gøres selv i sådan et land som Nicaragua.

Riishøj (SF):

Jeg kan forsikre udenrigsministeren om, at vi heller ikke mener, at ulandspolitikken skal stå stille. Der er behov for forandringer, men jeg vil vente til den næste debat med at komme ind på den problematik. Jeg vil i denne forbindelse blot nævne to ting, som udenrigsministeren nævnte til sidst.

Det drejer sig dels om bemærkningerne om Nicaragua, som jeg nok synes var en meget forsimplet gennemgang af den problemstilling. Vi har jo i Folketingets udenrigsudvalg fået en rapport fra Center for Alternativ Samfundsanalyse og Mellemfolkeligt Samvirke om Nicaraguahjælpen, hvori det helt præcist påpeges, hvordan intentionerne i den dagsorden, vi vedtog om Mellemamerika, ikke er blevet opfyldt. Disse konklusioner er også uddybet i går i dagbladet Information, og det er nødvendigt, at vi får ministerens kommentar til de rapporter, om ikke andet så i skriftlig form, hvis ministeren ikke har læst dem. Det drejer sig om størrelsen af bistanden, hvor vi er langt efter de andre nor-

diske lande, og det gælder også problematikken omkring bruttonationalberegningerne, som er meget problematiske i forhold til Nicaragua.

Det andet gælder befrielsesbevægelserne, og dér vil jeg godt spørge konkret, hvorfor ministeren ikke vil følge praksis i de andre nordiske lande. Hvad er det, der er galt i de andre nordiske lande? Udenrigsministeren antydede, at en ny praksis ville medføre misbrug af pengene, og de synspunkter vil jeg gerne have uddybet. Hvad er det, der er galt i den praksis, som følges i andre nordiske lande med hensyn til direkte støtte til ANC og SWAPO? Hvor er det, pengene går galt? Det er nødvendigt, vi får det svar. Jeg har indtryk af, at der er ved at ske bevægelse i disse ting, og at Det Radikale Venstre også er ved at acceptere, at sådan som udviklingen er i det sydlige Afrika, er det nødvendigt at følge de andre nordiske landes praksis med hensyn til direkte støtte til de organisationer, som efter apartheid nødvendigvis må få en central placering i Sydafrika.

Stinus (RV):

Til udenrigsministeren vil jeg allerførst sige, og denne gang uden tordenledsagelse, men ikke mindre stærkt af den grund, at efter Det Radikale Venstres opfattelse skal den hellige ko, som hedder fifty-fifty til multilateral og bilateral bistand, holdes i live; ikke fordi det er en hellig ko, men bl.a. fordi netop Brundtland-rapportens fremkomst understreger behovet for øget multilateralt samarbejde, i særdeleshed gennem FN-systemet. Lad os koncentrere indsatsen om de mest effektive organisationer og indenfor være med til at påvirke dem i den retning, vi ønsker udviklingen skal gå.

Med hensyn til definitionen på lavindkomstlande vil jeg gerne slå fast med syvtommersøm, og jeg skal gerne gøre det igen under næste debat og om nødvendigt under den følgende også, at det for Det Radikale Venstre drejer sig om Verdensbankens definition, dvs. lande med et bruttonationalprodukt på under 400 dollars pr. indbygger. Der er allerede blevet henvist til, at Folketinget den 7. november 1985 vedtog en dagsorden, som bl.a. opfordrer regeringen til at udvide den finansielle bistand til og at udbygge handelssamkvemmet med Nicaragua. Det er vist